

Jeg tror i Virkeligheden, det var en Ordning, som det ærede Medlem fra sit politiske Standpunkt vilde kunne være vel tjent med, dette, at man gennem Nyvalg af Folketinget i Tilfælde af Uoverensstemmelse med Landstinget fik den endelige Afgørelse i sin Haand. Havde vi den Ordning indført, vilde vel Resultatet være dette, at vi i Dag ikke drøftede Valgretsspørgsmaalet, dette Spørgsmaal og andre vigtige Spørgsmaal vilde nemlig da forlængst være afgjorte efter Vælgerflertallets Ønske.

Man har villet hævde, at den Forskel, der er imellem de to Ændringsforslag, som jeg her har omtalt, min Partigruppens Forslag, fremsat i Fjor, og det her foreliggende Kompromisforslag, ikke er særlig betydelig, saaledes, at naar man som jeg kunde slutte sig til det i Fjor fremsatte Ændringsforslag, maatte man egentlig siges at savne Føje til at modsætte sig det Kompromisforslag, som nu ligger for. Jeg tror at turde sige, at denne Dom beror paa en fuldstændig Miskendelse af de Realiteter, vi have at regne med ved den sammenlignende Vurdering af disse to Ændringsforslag. Som Illustration hertil skal jeg prøve disse Ændringsforslag i Belysning af Skatteudskrivningen i de Landkommuner, hvor jeg kender Forholdene bedst, de 67 Landkommuner i Lolland-Falsters Stift. Jeg havde ønsket til Benyttelse i dette Øjemed at tilvejebringe en Redegørelse for de kommunale Skatteprocenter for indeværende Aar i disse Landkommuner. Jeg har imidlertid ikke været i Stand til at tilvejebringe Oplysninger om disse Procenter for et senere Aar end Skatteaaret 1904—05. Jeg er altsaa henvist til udtrykkelig at betone, at de Tal, jeg her opererer med, er henimod 3 Aar gamle, men jeg føjer til, at jeg har Grund til at tro, at disse Tal ikke i nævneværdig Grad ville adskille sig fra de Skatteprocenter, hvormed der i dette Øjeblik opereres i de paagældende Kommuner. Forholdet stiller sig da saaledes, at af disse 67 Landkommuner i Lolland-Falsters Stift havde i Aaret 1904—05 5 Kommuner en kommunal Skatteprocent af fra 2 indtil 2,8 som Maksimum, 14 Kommuner en Skatteprocent af 1,5—2, 4 Kommuner en Skatteprocent af 1—1,5 og atter 24 Kommuner en Skatteprocent

af under 1 med 0,33 som Minimum. Gennemsnittet af disse 67 Landkommuners kommunale Skatteprocent er 1,2, og forudsætte vi nu, at dette Tal repræsenterer Gennemsnittet for Treaaret 1904—07, saa vilde ved en Ordning som den, der var foreslaaet i Fjor, disse Kommuners gennemsnitlige Skatteprocent uden Amtsrådets Samtykke kunne stige til 2,2, nemlig den kommunale Skatteprocent med Tillæg af 1. Men hvorledes er Forholdet nu? Ja, nu er Forholdet dette, at den samme Skatteprocent kan uden eller imod Amtsrådets Samtykke, naar Vælgerflertallet ønsker det, stige til 8, altsaa til mellem en 3 og 4-Dobling af den Grænse, hvortil den kunde stige ifølge det førstnævnte Forslag, og til henimod en 7-Dobling af den nuværende gennemsnitlige Skatteprocent. Man har villet betegne det som kun en Nuance, der laa imellem disse to Forslag. Jeg tillader mig at hævde, at det er en ganske overordentlig betydningsfuld Forskel, og det er Hensynet hertil, der for mig har været saa afgørende, at jeg har maattet tage Afstand fra Kompromisforslaget, som det her ligger for. Ganske vist repræsenterer Kompromisforslagets 2det Hovedled vedrørende Skattefikseringsbestemmelserne ogsaa en Ordning, der afviger noget fra, hvad der i saa Henseende i Fjor var foreslaaet, men jeg har paa det Punkt ingen væsentlig Indvending at gøre; jeg anser ikke den nu foreslaaede Ordning for væsentlig ringere end den Ordning, der i Fjor var foreslaaet.

Saa længe der altsaa var Udsigt til, at Amtsrådet kunde opnaa virkelig Myndighed til at regulere Tempoet i Skattestigningen i Landkommunerne, saa længe maatte ogsaa jeg tillægge det nogen Betydning, at Valgmodus til Amtsrådet sikrede det en Sættelse, der gjorde det skikket til at fungere som en Regulator for Skatteudskrivningen. Under de Omstændigheder havde man dog noget Vederlag for de Ulemper, der knytte sig til Princippet Opretholdelse, ogsaa fordi man under de Omstændigheder kunde regne med at se Institutionen fredlyst af et Flertal af dem, der i Amtsrådets maadeholdne Tendens vilde se et hensigtsmæssigt Værn mod en forceret Skatteudskrivning. Men hvorledes stiller For-